

Udtalelser, der ere faldne ved denne Sags forskjellige Behandlinger, føler jeg mig opfordret til at rette et Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister. Det er ganske vist, at jeg fra een Side betragtet godt kan indse, at vedkommende Læge kan komme til at indtage en sjev Stilling, naar Undringsforslaget under Nr. 1 til § 8 bliver vedtaget; men det er ogsaa ganske vist, at jeg ikke paa den anden Side kan føle mig fuldkommen tilfreds med, at det bliver fuldkommen ubegrændset, hvorvidt en Læge maa gaa i den Retning. Navnlig mener jeg, at der administrativt maa fastsættes en Begrændsning for, af hvormange Børn en Læge maa tage Koppevædffe, og jeg trøster mig til, at den høitærede Minister vil tage dette Spørgsmaal under Overveielse, hvis det ikke maatte være heldigt, at der blev sat en anden Begrændsning i Lovforslaget. Hvilket Antal der vil være det mest passende, skal jeg ikke kunne sige; det har jeg ikke været istand til at kunne faa at vide. Jeg trøster mig altsaa til, at den høitærede Minister vil svare mig paa det Spørgsmaal, om han vil imødekomme Thingets Duffe efter den Udtalelse, der nu er fremkommen fra mig, i Retning af, hvorvidt Forældrenes Pligt ligeoverfor dette Lovbud skal være begrændset.

Justitsministeren: Det ærede Medlem ligesom i det Hele taget det ærede Thing kan være overbevist om, at, hvis der er noget Punkt, hvor jeg ad administrativt Bei kan bidrage til, at hele Foranstaltningen gennemføres saa human og lempelig, som Forholdet overhovedet tillader, saa skal der viselig ikke mangle paa god Billie fra min Side. Det er klart, at ved hele denne Sags Gjennemførelse maa jeg søge Understøttelse hos de særlige Sagkyndige, men dette udelukker ikke, at jeg efter de Udtalelser, som her ere fremkomne, idet jeg søger at fflaffe mig saa god Kundskab derom, som jeg kan, efter bedste Evne gjør, hvad der administrativt kan gøres, for i det Hele taget at tilholde Lægerne at være saa imødekommende ligeoverfor Besøks-

ningen, som det svarer til hele denne Lovs Tanke.

Jens Jensen: Det kan maasse være, at det Undringsforslag, der er stillet af den høitærede Justitsminister til § 3, vil bringe Klarhed ind i denne Paragraf, sskjøndt jeg maa sige, at jeg ikke tror det; dette skal jeg dog ikke nærmere indlade mig paa. Derimod tror jeg, at der er nogen Uklarhed tilbage i § 2, idet der staar, at Skolebestyreren skal melde for Skolekommissionen, naar Børnenes Forældre ikke kunde eller ville forevise Attest om, at Børnene ere indpødede med Kofopper. Men det er jo klart, at der i en saadan Skole kan være Børn fra 2—3 forskjellige Sogne; til hvilken Skolekommission skal da Skolebestyreren melde Mangel af Lægeattest? Er det nok, at han melder det for den Kommission, der er i det Sogn, hvori Skolen ligger, og skal denne Kommission saa udstrække sin Myndighed ogsaa til de andre Sogne, eller skal han melde det til en af Skolekommissionerne i de andre Sogne, og skal saa denne udøve Myndighed over de andre Sogne. Et af To synes mig at maatte ske, og derfor kunde jeg ønske, at den høitærede Minister vilde udtale sig i den Henseende, for at det kunde staa klart for Enhver, hvad han havde at rette sig efter; thi det er ikke ubetydelige Mulktter, der kunne falde paa Vedkommende efter denne Lov.

Justitsministeren: Da der ikke foreligger et særligt Forslag med Hensyn til dette Punkt, vil det ærede Medlem maasse undskyldte mig, naar jeg ikke strax giver Svar, men skal overveie, om der — hvis det lykkes at gennemføre denne Lov — da er Anledning til at sjerne Tvivl med Hensyn til dette Punkt. Jeg skal i ethvert Fald tage dette Punkt under Overveielse efter den Bemærkning, som det ærede Medlem har gjort.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved: